

РАН БОСИЛЕК
ХРАНИ ДУША, ДА ТЕ СЛУША

chitanka.info

Имало едно време един селянин. Той бил много свидлив. И жена му била като него. Селянинът имал ратай — голям шегобиец.

Една сутрин господарят казал на ратая:

— Иди, момче, на нивата под могилата да пожънеш пшеницата!
Вземи торбата с яденето!

Ратаят взел торбата, погледнал какво има в нея и тръгнал.

Като стигнал на нивата, спрял се под крушата и рекъл:

— Добро, утро, крушо!

— Добре дошъл, момко — отговорил си той самичък.

— Ще жънем ли днес, или ще спим?

— Торбата ще каже — отговорил си пак самичък ратаят вместо крушата.

— Торбата казва, че господарката сложила само глава луцец и късче сух хлебец.

— Щом е така, ще спим. Гладна душа не слуша.

И легнал ратаят, та спал чак до вечерта.

Така направил и на другия ден.

Казали на скъперника, че нивата му стои непожъната. На третата сутрин той тръгнал да види каква е работата. Скрил се в нивата. Дошъл ратаят. Спрял се под крушата. Разговорил се с нея както винаги и легнал да спи.

Селянинът не му се обадил, а се върнал в къщи. Разказал на жена си как слугата не работил нищо и как се разговарял с крушата.

Вечерта селянинът казал на ратая:

— Защо правиш така, бре момче? Защо не си пожънал нивата?

Ратаят отговорил:

— За нивата ти не мисли! Ако каже торбата, утре за един ден ще я пожъна.

— Каква торба поменуваш? Защо не си кажеш направо какво искаш?

— Питайте торбата, господарю. Тя ще ви каже.

Вечерта селянинът рекъл на жена си:

— Утре, жено, турни на ратая бяла погача и печено пиле, та да видим какво ще прави.

На сутринта ратаят взел торбата, погледнал какво има в нея и отишъл на нивата. Пак се спрял под крушата и рекъл:

— Добро утро, крушо!

— Добре дошъл, момко — отговорил си пак той сам вместо крушата.

— Ще жънем ли днес, или ще спим?

— Торбата ще каже.

Той разтворил торбата и рекъл:

— Торбата казва, че господарката сложила бяла погача и печено пиле.

— Щом е така, ще работим!

Ратаят се нахранил добре, па като се запретнал, пожънал нивата до обед. До залез, слънце вързал снопите.

Надвечер дошъл селянинът. Като видял нивата пожъната и снопите навързани, рекъл:

— Бре, сине, хубава работа си отвъртял!

Ратаят се засмял и отвърнал:

— Ама и вас хубаво ви научила торбата. Така се работи, когато си нахранен добре. Храни душа, да те слуша.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.